Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

zo 7. októbra 2014*

„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Administratívny spis a konečné rozhodnutie Komisie týkajúce sa kartelu v znení, ktoré nemá dôverný charakter — Zamietnutie prístupu — Povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov vyšetrovania — Prevažujúci verejný záujem“

Vo veci T-534/11,

Schenker AG, so sídlom v Essene (Nemecko), v zastúpení: C. von Hammerstein, B. Beckmann a C.-D. Munding, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne M. Kellerbauer, C. ten Dam a P. Costa de Oliveira, neskôr M. Kellerbauer, P. Costa de Oliveira a H. Leupold, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, so sídlom v Amsterdame (Holandsko), v zastúpení: M. Smeets, advokát,

Martinair Holland NV, so sídlom v Haarlemmermeeri (Holandsko), v zastúpení: R. Wesseling a M. Bredenoord-Spoek, advokáti,

Société Air France SA, so sídlom v Roissy-en-France (Francúzsko), v zastúpení: A. Wachsmann a S. Thibault-Liger, advokáti,

Cathay Pacific Airways Ltd, so sídlom v Queensway, Hong-Kong (Čína), v zastúpení: pôvodne B. Bär-Bouyssière, advokát, M. Rees, solicitor, D. Vaughan, QC, a R. Kreisberger, barrister, neskôr M. Rees, solicitor, D. Vaughan, QC, a R. Kreisberger, barrister,

Air Canada, so sídlom v Québecu (Canada), v zastúpení: J. Pheasant, solicitor, a C. Wünschmann, advokát,

a

Lufthansa Cargo AG, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko),

* Jazyk konania: nemčina.

a

Swiss International Air Lines AG, so sídlom v Bâle (Švajčiarsko),

v zastúpení: pôvodne S. Völcker a E. Arsenidou, neskôr S. Völcker a J. Orologas, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 3. augusta 2011, ktorým bol zamietnutý prístup k administratívnym dokumentom rozhodnutia K (2010) 7694 v konečnom znení (vec COMP/39.258 – Nákladná letecká doprava), k úplnému zneniu tohto rozhodnutia a k jeho zneniu, ktoré nemá dôverný charakter,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen (spravodajca), sudcovia I. Pelikánová a E. Buttigieg,

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. marca 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkový stav

1 Dňa 9. novembra 2010 Európska komisia prijala rozhodnutie K (2010) 7694 v konečnom znení (vec COMP/39.258 – Nákladná letecká doprava) v konaní podľa článku 101 ZFEÚ (ďalej len „rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave“). V tomto rozhodnutí prijatom na základe článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) dospela Komisia k záveru, že viaceré podniky porušili článok 101 ods. 1 ZFEÚ tým, že sa zúčastnili na celosvetovom karteli týkajúcom sa služieb nákladnej leteckej dopravy (ďalej len „kartel nákladnej leteckej dopravy“) v Európskom hospodárskom priestore (EHP), a uložila týmto podnikom pokuty, ktorých celková výška predstavovala 799 445 000 eur.

2 Dňa 21. apríla 2011 podala žalobkyňa, konkrétne podnik logistických služieb Schenker AG, Komisii žiadosť o prístup primárne k celému spisu konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave (ďalej len „spis o nákladnej leteckej doprave“), subsidiárne k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave a subsidiárne v druhom rade k zneniu tohto rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 1/003, s. 331). Žalobkyňa vo svojej žiadosti uviedla, že má osobitný záujem na získaní týchto dokumentov, pretože dvaja adresáti rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave podali voči nej žalobu na holandský súd, ktorou sa domáhajú, aby sa rozhodlo, že nie sú povinní nahradiť jej škodu z dôvodu porušenia práva hospodárskej súťaže.

3 Listom z 25. mája 2011 Komisia túto žiadosť zamietla.

4 Dňa 15. júna 2011 podala žalobkyňa na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť, ktorou Komisiu žiadala o preskúmanie jej stanoviska (ďalej len „opakovaná žiadosť“).

5 Listom z 3. augusta 2011 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia opakovanú žiadosť zamietla.

6 V napadnutom rozhodnutí Komisia najprv vymedzila rozsah opakovanej žiadosti. Uviedla, že má rovnaký predmet ako prvá žiadosť (oddiel 2 tretí pododsek napadnutého rozhodnutia).

7 Komisia potom samostatne preskúmala žiadosti o prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave na jednej strane a žiadosť o prístup k zneniu tohto rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, na druhej strane (pozri oddiel 2 štvrtý pododsek prvú a druhú zarážku napadnutého rozhodnutia).

8 Pokiaľ ide o žiadosti o prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, Komisia po prvé uviedla, že na základe ustanovení nariadenia č. 1/2003, ako aj ustanovení nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týkajú vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, s. 18), nemôže uverejniť informácie zhromaždené počas vyšetrovania súvisiaceho s uplatnením článkov 101 ZFEÚ alebo 102 ZFEÚ (ďalej len „vyšetrovanie v oblasti hospodárskej súťaže“). Komisia sa domnievala, že tento zákaz nemožno obísť na základe nariadenia č. 1049/2001 a že jeho cieľom je ochrana systému vykonávania pravidiel hospodárskej súťaže, ako aj záujem dotknutých podnikov na tom, aby informácie, ktoré Komisii poskytli, a informácie, ktoré majú dôvernú povahu, neboli zverejnené. Okrem toho sa Komisia domnievala, že všeobecná domnienka dôvernosti sa vzťahuje aj na „dokumenty, ktoré [žalobkyňa] chcela získať“ (oddiel 3.1 napadnutého rozhodnutia).

9 Po druhé Komisia uviedla, že proti rozhodnutiu o nákladnej leteckej doprave bolo podaných viacero žalôb o neplatnosť na Všeobecný súd, takže vyšetrovanie vedúce k prijatiu tohto rozhodnutia (ďalej len „vyšetrovanie o nákladnej leteckej doprave“) nemožno považovať za definitívne skončené. Podľa Komisie nemožno vylúčiť, že ju Všeobecný súd v rámci súdneho konania týkajúceho sa zákonnosti rozhodnutia Komisie požiada o poskytnutie dokumentov pochádzajúcich z jej spisu. Komisia uviedla, že zverejnenie týchto dokumentov by mohlo narušiť predmetné súdne konanie. Komisia sa tiež domnievala, že v závislosti od výsledku konaní prebiehajúcich pred Všeobecným súdom môže byť donútená obnoviť vyšetrovanie týkajúce sa nákladnej leteckej dopravy. Zverejnenie „požadovaných dokumentov“ by tak obmedzilo jej spôsobilosť prijať nové rozhodnutie bez vonkajších vplyvov a ohrozilo by ciele jej vyšetrovania (oddiel 3.2 prvý pododsek napadnutého rozhodnutia).

10 Okrem toho sa Komisia domnievala, že podniky, ktoré predložili informácie v rámci vyšetrovania v oblasti hospodárskej súťaže, mali legitímnu dôveru, že tieto informácie nebudú zverejnené, s výnimkou rozhodnutia, ktorým sa končí vyšetrovanie a z ktorého sú odstránené dokumenty obsahujúce obchodné tajomstvo a iné dôverné informácie. Komisia uviedla, že „dokumenty, ktorých sa týka [opakovaná žiadosť]“, sú „dokumenty o oslobodení od pokuty alebo o zhovievavosti“, dokumenty zhromaždené počas inšpekcií, žiadosti o informácie, odpovede na tieto žiadosti, oznámenia námietok, odpovede na tieto oznámenia námietok a vnútorné dokumenty Komisie. Komisia upozornila, že zverejnenie takýchto dokumentov napriek zárukám dôvernosti upraveným v nariadeniach č. 1/2003 a č. 773/2004 by zbavilo tieto záruky ich zmyslu a podniky dotknuté následnými vyšetrovaniami by boli podnecované k obmedzeniu ich spolupráce na minimum, čo by Komisii zabránilo účinne uplatňovať pravidlá hospodárskej súťaže (oddiel 3.2 druhý až šiesty pododsek napadnutého rozhodnutia).

11 Komisia na základe vyššie uvedeného dospela k záveru, že na „tieto dokumenty“ sa v plnom rozsahu vzťahuje výnimka upravená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá vychádza z ochrany cieľov inšpekcie, vyšetrovania a kontroly (oddiel 3.2 siedmy pododsek napadnutého rozhodnutia).

12 Po tretie Komisia uviedla, že „požadované dokumenty“ obsahujú citlivé obchodné informácie, ktorých zverejnenie by viedlo k porušeniu ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Komisia sa domnievala, že obsah týchto informácií nemožno viac spresniť bez toho, aby sa čiastočne zverejnil a zbavil výnimku podľa tohto ustanovenia jej účinku (oddiel 3.3 napadnutého rozhodnutia).

13 Po štvrté Komisia uviedla, že niektoré orgány hospodárskej súťaže tretých krajín zverejnili rozhodnutie o karteli nákladnej leteckej dopravy, z ktorých niektoré boli priložené k opakovanej žiadosti. Komisia však na rozdiel od toho, čo žalobkyňa uviedla v tejto žiadosti, dospela k záveru, že to nič nemení na potrebe chrániť spis o nákladnej leteckej doprave a úplné znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave (oddiel 3.4.1 napadnutého rozhodnutia).

14 Po piate sa Komisia domnievala, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne v opakovanej žiadosti netreba vykonať individuálnu analýzu každého dokumentu, ku ktorému bol prístup zamietnutý, keďže judikatúra umožňuje predpokladať, že všetky sú dôverné, a že prijatie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave neobsahuje definitívne skončenie vyšetrovania o nákladnej leteckej doprave (oddiel 3.4.2 napadnutého rozhodnutia).

15 Po šieste Komisia uviedla, že na „dotknuté dokumenty“ sa v celom rozsahu vzťahujú výnimky uvedené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a preto tieto dokumenty nemožno čiastočne sprístupniť (oddiel 4 napadnutého rozhodnutia).

16 Po siedme Komisia uviedla, že v súlade s článkom 4 ods. 2 poslednou časťou vety nariadenia č. 1049/2001 sa výnimky uvedené v predchádzajúcom bode neuplatnia, ak preváži verejný záujem na zverejnení. Domnievala sa však, že opakovaná žiadosť neobsahuje tvrdenia, ktoré by mohli existenciu takého záujmu preukázať (oddiel 5 napadnutého rozhodnutia).

17 Pokiaľ ide o žiadosť o prístup k zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, Komisia uviedla, že toto znenie sa pripravuje. Komisia zdôraznila, že príprava znenia rozhodnutia podľa článku 101 ZFEÚ v oblasti kartelov, ktoré nemá dôverný charakter, je časovo náročné a že práve rokuje s dotknutými podnikmi o častiach rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré majú byť vylúčené zo znenia tohto rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter. Komisia napokon uviedla, že vzhľadom na to, že také znenie ešte neexistuje, je žiadosť žalobkyne o prístup bezpredmetná. Zaviazala sa však, že hneď ako bude také znenie dokončené, zašle ho žalobkyni (oddiel 2 štvrtý pododsek druhá zarážka napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 10. októbra 2011 podala žalobkyňa túto žalobu.

19 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 13. a 16. januára 2012 podali spoločnosti Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG a Swiss International Air Lines AG návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Týmto návrhom bolo vyhovené uznesením predsedu šiestej komory Všeobecného súdu z 24. apríla 2012.

20 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k prvej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

21 Dňa 16. januára 2014 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených článkom 64 jeho rokovacieho poriadku položil niekoľko písomných otázok účastníkom konania, ktorí na túto žiadosť odpovedali v stanovenej lehote.

22 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (prvá komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania dňa 21. marca 2014.

23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

25 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, Martinair Holland, Société Air France, Air Canada, Lufthansa Cargo a Swiss International Air Lines navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

26 Cathay Pacific Airways navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

Právny stav

Úvodné pripomienky k obsahu napadnutého rozhodnutia

27 Najprv treba uviesť, že z bodov 2 a 6 vyššie vyplýva, že opakovaná žiadosť obsahuje tri žiadosti o prístup k dokumentom, z ktorých prvá sa týka spisu o nákladnej leteckej doprave a bola predložená ako hlavná žiadosť, druhá sa týka úplného znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave a bola podaná subsidiárne a tretia sa týka znenia tohto rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, a bola podaná subsidiárne v druhom rade.

28 Komisia zamietla tretiu z týchto žiadostí z dôvodu, ktorý sa líši od dôvodov zamietnutia prvých dvoch žiadostí. Urobila tak v úvodnom oddiele napadnutého rozhodnutia venovanom predovšetkým vymedzeniu rozsahu opakovanej žiadosti (oddiel 2 napadnutého rozhodnutia).

29 V tom istom úvodnom oddiele Komisia uviedla, že dôvody zamietnutia prvých dvoch žiadostí o prístup uvedených v bode 27 vyššie budú rozobraté v ďalších oddieloch napadnutého rozhodnutia.

30 V týchto ďalších oddieloch, konkrétne v oddieloch 3 až 5 napadnutého rozhodnutia, však Komisia samostatne ani neskúmala, ani nezmienila prvé dve žiadosti o prístup uvedené v bode 27 vyššie. Dôvody zamietnutia, ktoré Komisia rozobrala v uvedených oddieloch, treba preto, ak je to možné, vykladať tak, že sa týkajú žiadosti o prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave, ako aj žiadosti o prístup k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave.

31 Ďalej treba uviesť, že hoci Komisia tieto žiadosti jasne zamietla na základe výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktoré vychádzajú z ochrany obchodných záujmov a ochrany cieľov vyšetrovania, dvakrát uviedla aj ochranu súdnych konaní

a uviedla, že tieto konania môžu byť narušené zverejnením takých dokumentov, akých sa týkajú žiadosti žalobkyne o prístup (pozri oddiel 3.1 druhý pododsek a oddiel 3.2 prvý pododsek napadnutého rozhodnutia).

32 Žalobkyňa a niektorí vedľajší účastníci konania tak vo svojich podaniach uviedli viaceré tvrdenia týkajúce sa otázky, či požadovaný prístup môže alebo nemôže ohroziť ochranu súdnych konaní v zmysle článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Žalobkyňa však neuplatnila dôvod, ktorý by viedol k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a ktorý by vychádzal z porušenia tohto ustanovenia, a Komisia pred Všeobecným súdom netvrdila, že napadnuté rozhodnutie sa na ňom sčasti zakladá.

33 V tejto súvislosti treba vychádzať z toho, že Komisia síce v napadnutom rozhodnutí zmienila ochranu súdnych konaní, avšak žiadosti o prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave zamietla iba na základe výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 založených na ochrane obchodných záujmov a ochrane cieľov vyšetrovania, a nie na základe výnimky upravenej článkom 4 ods. 2 druhej zarážke tohto nariadenia.

34 Komisia totiž v oddiele 3.2 siedmom pododseku, v oddiele 3.3 piatom pododseku a v oddiele 4 napadnutého rozhodnutia dospela formálne iba k záveru, že na požadované dokumenty sa vzťahujú výnimky uvedené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001. Komisia okrem toho v oddiele 5 desiatom pododseku napadnutého rozhodnutia na základe zváženia verejného záujmu na zverejnení požadovaných dokumentov oproti záujmom chráneným výnimkami uplatnenými v napadnutom rozhodnutí, ktoré mala povinnosť vykonať podľa článku 4 ods. 2 poslednej časti vety toho istého nariadenia, vyvodila záver, že prevažujúcim záujmom je záujem, ktorý je založený na ochrane obchodných záujmov a ochrane cieľov vyšetrovania. Napokon treba uviesť, že Komisia na pojednávaní netvrdila, že napadnuté rozhodnutie sa zakladá na článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

35 Dôvody uvedené žalobkyňou na podporu žaloby treba preskúmať s prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy.

O veci samej

Úvodné pripomienky

36 Žalobkyňa na podporu žaloby uvádza v podstate päť žalobných dôvodov, ktoré možno rozdeliť do dvoch skupín.

37 Prvou skupinou žalobných dôvodov žalobkyňa spochybňuje napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom Komisia zamietla jej žiadosti o prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave. Táto skupina žalobných dôvodov obsahuje prvé štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nevykonala konkrétne a individuálne preskúmanie spisu o nákladnej leteckej doprave. Druhý a tretí žalobný dôvod sú založené na porušení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, pretože Komisia neodôvodnila, prečo by zverejnenie spisu o nákladnej leteckej doprave a zverejnenie úplného znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave mohlo viesť k porušeniu ochrany obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby (druhý žalobný dôvod) alebo ochrany cieľov jej vyšetrovania (tretí žalobný dôvod). Štvrtý žalobný dôvod je napokon založený na porušení článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 z dôvodu existencie prevažujúceho verejného záujmu, ktorý odôvodňuje zverejnenie týchto dokumentov.

38 Druhá skupina obsahuje piaty žalobný dôvod. Tento žalobný dôvod, ktorý bol uplatnený subsidiárne, je v podstate založený na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, pretože Komisia neposkytla žalobkyni čiastočný prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a nezaslala jej znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter.

39 Treba uviesť, že inštitúcia Európskej únie môže pri posudzovaní žiadosti o prístup k dokumentom, ktoré má, kumulatívne zohľadniť viaceré dôvody zamietnutia uvedené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, body 113 a 114).

40 Ako bolo uvedené v bodoch 27 až 35 vyššie, Komisia sa v danom prípade domnievala, že na spis o nákladnej leteckej doprave a na úplné znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave sa súčasne uplatňovali výnimka podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov a výnimka podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky toho istého nariadenia vzťahujúca sa na ochranu cieľov vyšetrovania, inšpekcie a kontroly inštitúcií Únie.

41 Pokiaľ ide o znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré má dôverný charakter, Komisia sa nedomnievala, že sa naň vzťahuje výnimka z práva na prístup k dokumentom, ale iba konštatovala, že toto znenie ešte neexistuje a že hneď ako bude pripravené, zašle sa žalobkyni.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov tvoriacich súčasť spisu o nákladnej leteckej doprave

42 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ má každý občan Únie a každá fyzická osoba s bydliskom alebo právnická osoba so štatutárnym sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie pri dodržaní zásad a podmienok stanovených v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je poskytnúť verejnosti právo na čo najširší prístup k dokumentom inštitúcií. Z tohto nariadenia, najmä z jeho článku 4, ktorý v tejto súvislosti stanovuje režim výnimiek, tiež vyplýva, že toto právo na prístup podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014, Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, bod 61).

43 Na základe výnimiek uvedených Komisiou v napadnutom rozhodnutí, teda výnimiek upravených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dotknutého dokumentu, inštitúcie Únie k nemu zamietnu prístup, ak by jeho zverejnenie ohrozilo ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby, alebo ochranu cieľov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly týchto inštitúcií.

44 Z toho vyplýva, že režim výnimiek stanovený v tomto článku 4 je založený na vyvážení záujmov, ktoré sú v danej situácii v protiklade, a to na jednej strane záujmov na zverejnení dotknutých dokumentov a na druhej strane záujmov, ktoré by toto zverejnenie ohrozilo. Rozhodnutie o žiadosti o prístup k dokumentom závisí od otázky, ktorý záujem v danom prípade prevažuje (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 63).

45 V danom prípade treba vychádzať z toho, že spis o nákladnej leteckej doprave a úplné znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave sú súčasťou činnosti inšpekcie, vyšetrovania a kontroly inštitúcií Únie v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch boli totiž buď zhromaždené alebo vypracované Komisiou v rámci vyšetrovania týkajúceho sa uplatnenia článku 101 ZFEÚ, ktorého účelom bolo zhromaždiť dostatočné informácie a dôkazy pre zamedzenie konkrétnych postupov, ktoré sú v rozpore s týmto ustanovením.

46 Okrem toho vzhľadom na cieľ konania súvisiaceho s uplatnením článku 101 ZFEÚ, ktorým je overenie, či sa jeden alebo viaceré podniky podieľali na dohodnutom konaní, ktoré môže závažne narušiť hospodársku súťaž, Komisia v rámci takéhoto konania získala citlivé obchodné informácie týkajúce sa najmä obchodných stratégií zúčastnených podnikov, obratov ich predajov, ich podielov na trhu alebo ich obchodných vzťahov, takže prístup k dokumentom týkajúcim sa takéhoto konania môže narušiť ochranu obchodných záujmov uvedených podnikov. Preto výnimky vzťahujúce sa na ochranu obchodných záujmov a ochranu cieľov inšpekcie, vyšetrovania a kontroly inštitúcií Únie v prejednávanej veci úzko súvisia (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 79, a rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisia, T-380/08, bod 34).

47 Je pravda, že na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu k určitému dokumentu v zásade nestačí, že tento dokument spadá pod činnosť alebo záujem uvedené v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, keďže dotknutá inštitúcia musí takisto vysvetliť, ako by prístup k uvedenému dokumentu mohol konkrétne a skutočne poškodiť záujem chránený výnimkou upravenou v tomto článku. Dotknutá inštitúcia sa však v tomto smere môže opierať o všeobecné domnienky vzťahujúce sa na určité kategórie dokumentov, keďže na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy, je možné uplatniť podobné všeobecné úvahy (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, body 64 a 65, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 35).

48 Treba posúdiť, či taká všeobecná domnienka môže v prípade konania týkajúceho sa uplatnenia článku 101 ZFEÚ vyplývať z ustanovení nariadení č. 1/2003 a č. 773/2004, ktoré osobitne upravujú právo na prístup k dokumentom obsiahnutých v spisoch Komisie, ktoré sa týkajú týchto konaní.

49 V tejto súvislosti treba uviesť, že nariadenia č. 1/2003 a č. 773/2004 majú v tejto oblasti odlišné ciele, než sleduje nariadenie č. 1049/2001, pretože sledujú zabezpečenie dodržovania práva na obranu, ktoré majú dotknuté strany, a náležité vybavovanie sťažností pri zachovaní služobného tajomstva v konaniach o uplatnení článku 101 ZFEÚ, a nie čo najväčšmi uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom a podporiť riadny úradný postup, pričom sa zaistí čo najväčšia transparentnosť rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 83, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 30).

50 Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, že v prípade rozporu medzi nariadením č. 1049/2001 a iným predpisom práva Únie majú prednosť ustanovenia uvedeného nariadenia, nariadenia č. 1049/2001 a 1/2003 neobsahujú ustanovenie, ktoré by výslovne stanovovalo prednosť jedného nariadenia pred druhým. Preto treba zabezpečiť uplatňovanie každého z týchto nariadení, aby boli navzájom kompatibilné a umožňovali koherentné uplatňovanie (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 84, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 31).

51 Hoci sa právo na prístup k administratívnemu spisu v rámci konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ a právo na prístup k dokumentom inštitúcií podľa nariadenia č. 1049/2001 z právneho hľadiska určite líšia, nič to nemení na tom, že z funkčného hľadiska vedú k porovnateľnej situácii. Prístup k spisu, bez ohľadu na právny základ jeho priznania, umožňuje totiž zúčastneným stranám získať vyjadrenia a dokumenty predložené Komisii dotknutými podnikmi a tretími osobami (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 89, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 32).

52 Článok 27 ods. 2 a článok 28 nariadenia č. 1/2003, ako aj články 6, 8, 15 a 16 nariadenia č. 773/2004, pritom reštriktívnym spôsobom upravujú používanie dokumentov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ, keď prístup k spisu obmedzujú na „príslušné strany“ a „sťažovateľov“, ktorých sťažnosť Komisia zamýšľa zamietnuť, a to pod podmienkou, že nebude zverejnené obchodné tajomstvo a iné dôverné informácie o podnikoch, ako ani interné dokumenty

Komisie a orgánov členských štátov pre hospodársku súťaž, a pokiaľ sa sprístupnené dokumenty použijú iba na účely súdnych alebo správnych konaní, ktorých predmetom je uplatnenie článku 101 ZFEÚ (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 86, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 38).

53 Z toho vyplýva nielen to, že účastníci konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ nemajú neobmedzené právo nahliadať do dokumentov obsiahnutých v spise Komisie, ale prístup k dokumentom v spise Komisie nemajú v rámci takého konania ani tretie osoby s výnimkou sťažovateľov (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 87).

54 Tieto úvahy je potrebné zohľadniť pri výklade článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Ak by totiž iné osoby než tie, ktoré majú právo na prístup k spisu na základe nariadení č. 1/2003 a č. 773/2004, alebo osoby, ktoré síce takéto právo v zásade majú, ale nevyužili ho alebo im bolo odopreté, mohli získať prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, potom by bol systém zavedený nariadeniami č. 1/2003 a č. 773/2004 spochybnený (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 88, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 40).

55 Za týchto okolností treba vychádzať z toho, že všeobecný prístup k dokumentom, ktoré si Komisia vymenila v rámci konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ so stranami dotknutými týmto konaním alebo tretími osobami na základe nariadenia č. 1049/2001, by mohol ohroziť rovnováhu, ktorú zákonodarca Únie zamýšľal v nariadeniach č. 1/2003 a č. 773/2004 zabezpečiť medzi povinnosťou dotknutých podnikov oznámiť Komisii prípadne citlivé obchodné informácie a zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvo vzťahuje na informácie oznámené Komisii (rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 90, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 39).

56 Pokiaľ ide okrem toho o informácie zhromaždené Komisiou v rámci konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ na základe oznámení Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. ES C 45, s. 3, a Ú. v. EÚ C 298, s. 11), je potrebné dospieť k záveru, že sprístupnenie takýchto informácií by mohlo odradiť potenciálnych žiadateľov o zhovievavosť od toho, aby vykonali vyhlásenia podľa týchto oznámení. Žiadatelia by sa totiž mohli dostať do menej priaznivého postavenia než ostatné podniky, ktoré sa zúčastnili kartelu a ktoré na vyšetrovaní nespolupracovali alebo ich spolupráca bola menej intenzívna (rozsudok Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 41).

57 Preto na účely výkladu výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 mala byť uznaná, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, existencia všeobecnej domnienky, podľa ktorej je zverejnením dokumentov, ktoré Komisia získala v rámci konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ v zásade ohrozená ochrana účelu inšpekcie, vyšetrovania a kontroly inštitúcií Únie, ako aj ochrana obchodných záujmov podnikov zúčastnených na takomto konaní (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 92, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 42; pozri analogicky rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 123).

58 Vzhľadom na povahu záujmov chránených v konaní o uplatnení článku 101 ZFEÚ platí záver vyplývajúci z predchádzajúceho bodu bez ohľadu na to, či sa žiadosť o prístup týka konania o kontrole, ktoré už bolo ukončené, alebo ktoré ešte iba prebieha. Zverejnenie citlivých informácií týkajúcich sa hospodárskej činnosti zapojených podnikov totiž môže ohroziť ich obchodné záujmy bez ohľadu na to, či konanie o uplatnení článku 101 ZFEÚ prebieha. Navyše takéto zverejnenie po skončení tohto konania by v budúcnosti mohlo mať negatívny vplyv na ochotu podnikov spolupracovať v prípade, keď takéto konanie prebieha (rozsudok Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 43; pozri analogicky rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 124).

59 Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 sa výnimky týkajúce sa obchodných záujmov alebo citlivých dokumentov môžu uplatňovať počas obdobia 30 rokov alebo v prípade, ak je to nevyhnutné, dokonca aj počas dlhšieho obdobia (rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 125).

60 Uvedená všeobecná domnienka napokon nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa predmetná domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie uvedeného dokumentu podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 126; Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 100, a Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 45).

61 S prihliadnutým na predchádzajúce úvahy treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí žalobkyňa, Komisia nemusela vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov, ktoré tvoria súčasť spisu o nákladnej leteckej doprave.

62 Prvý žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom sa Komisia domnievala, že na spis o nákladnej leteckej doprave a na úplné znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave sa vzťahuje výnimka z práva na prístup k dokumentom, ktorá vyplýva z ochrany obchodných záujmov určitej fyzickej a právnickej osoby

63 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neodôvodnila, prečo by prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave ohrozil obchodné záujmy určitej fyzickej alebo právnickej osoby. Pripomína, že rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave sa týka obdobia od decembra 1999 do februára 2006. Podľa žalobkyne žiadna obchodná informácia už nie je aktuálna alebo chránená. Komisia sama vo svojom oznámení o pravidlách prístupu k dokumentácii v prípadoch podľa článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ], článkov 53, 54 a 57 zmluvy o EHP a nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (Ú. v. EÚ C 325, s. 7) uviedla, že informácie staršie ako päť rokov nie sú vo všeobecnosti dôverné.

64 Komisia, ktorú podporujú vedľajší účastníci konania, spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

65 Najprv treba uviesť, že s prihliadnutím na to, čo bolo uvedené v bode 57 vyššie, Komisia mohla predpokladať, že prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré má dôverný charakter, môže ohroziť obchodné záujmy podnikov, ktorých sa týka vyšetrovanie o nákladnej leteckej doprave. Hoci žalobkyňa tvrdí opak, Komisia nemusela v tomto ohľade uviesť konkrétne dôvody.

66 Ďalej treba pripomenúť, že ako vyplýva zo samotného znenia článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 a ako bolo zdôraznené v judikatúre (pozri bod 59 vyššie), výnimky uvedené v tomto ustanovení možno uplatňovať počas obdobia tridsiatich rokov alebo v prípade, ak je to nevyhnutné, dokonca aj počas dlhšieho obdobia, pokiaľ ide predovšetkým o výnimku vychádzajúcu z ochrany obchodných záujmov.

67 V danom prípade sama žalobkyňa pripúšťa, že rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave sa týka obdobia od decembra 1999 do februára 2006, čo je menej ako tridsať rokov pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

68 Tento žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom sa Komisia domnievala, že na spis o nákladnej leteckej doprave a na úplné znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave sa vzťahuje výnimka z práva na prístup k dokumentom vychádzajúca z ochrany cieľov vyšetrovania.

69 Žalobkyňa tvrdí, že vyšetrovanie nákladnej leteckej dopravy bolo v čase prijatia napadnutého rozhodnutia skončené aj napriek existencii určitých konaní prebiehajúcich na Všeobecnom súde o žalobách o neplatnosť podaných proti rozhodnutiu o nákladnej leteckej doprave. Komisia preto nesprávne predpokladala, že zverejnenie spisu o nákladnej leteckej doprave a úplného znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave môže poškodiť ochranu cieľov jej vyšetrovania.

70 Ako správne uvádza Komisia a vedľajší účastníci konania, tvrdenia žalobkyne sa musia zamietnuť. Ako je totiž uvedené v bode 57 vyššie, Komisia mohla predpokladať, že prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k rozhodnutiu o nákladnej leteckej doprave môže ohroziť ochranu cieľov jej vyšetrovania.

71 Okrem toho treba zdôrazniť, ako uvádza sama žalobkyňa, že v čase, keď Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, prebiehalo pred Všeobecným súdom niekoľko súdnych konaní týkajúcich sa zákonnosti rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, a síce vo veciach Air Canada/Komisia, T-9/11, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Komisia, T-28/11, Japan Airlines/Komisia, T-36/11, Cathay Pacific Airways/Komisia, T-38/11, Cargolux Airlines/Komisia, T-39/11, Lan Airlines and Lan Cargo/Komisia, T-40/11, Singapore Airlines and Singapore Airlines Cargo PTE/Komisia, T-43/11, Deutsche Lufthansa a i./Komisia, T-46/11, British Airways/Komisia, T-48/11, SAS Cargo Group a i./Komisia, T-56/11, Air France KLM/Komisia, T-62/11, Air France/Komisia, T-63/11 a Martinair Holland/Komisia, T-67/11, ktoré v súčasnosti prebiehajú na Všeobecnom súde.

72 Treba teda konštatovať, že Komisia by sa v závislosti od výsledku jednotlivých súdnych konaní uvedených v predchádzajúcom bode mohla rozhodnúť pristúpiť k opätovnému výkonu svojich činností, aby prípadne prijala nové rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 130). Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, sa teda vyšetrovanie o nákladnej leteckej doprave v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nemohlo považovať za definitívne skončené.

73 Z uvedeného vyplýva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001, keďže podľa žalobkyne existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení spisu o nákladnej leteckej doprave a zverejnení úplného znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave

– Úvodné pripomienky

74 Z článku 4 ods. 2 poslednej vety nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že inštitúcie Únie nezamietnu prístup k dokumentu v prípade, ak je jeho zverejnenie odôvodnené prevažujúcim verejným záujmom, aj keď by toto zverejnenie mohlo, rovnako ako v tomto prípade, ohroziť ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby alebo ochranu cieľov inšpekcie, vyšetrovania a kontroly inštitúcií Únie.

75 V tomto kontexte je nevyhnutné, aby sa zvážil jednak osobitný záujem, ktorý má byť chránený tým, že nedôjde k zverejneniu príslušného dokumentu, a jednak najmä všeobecný záujem na sprístupnení tohto dokumentu s ohľadom na výhody, ktoré, ako sa spresňuje v odôvodnení č. 2 nariadenia č. 1049/2001, vyplývajú zo zvýšenej transparentnosti, teda možnosti občanov tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu, ako aj legitímnejšej, efektívnejšej a zodpovednejšej administratívy voči občanom v demokratickom systéme (rozsudky Všeobecného súdu z 21. októbra 2010, Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA, T-439/08, bod 136).

76 Ako už bolo uvedené v bode 16 vyššie, Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že opakovaná žiadosť neobsahuje tvrdenia, ktoré by mohli preukázať existenciu prevažujúceho verejného záujmu na sprístupnení spisu o nákladnej leteckej doprave a znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, žalobkyni.

77 Žalobkyňa tvrdí, že tento záver je nesprávny. V tejto súvislosti uvádza v podstate štyri časti. Tieto časti sú založené po prvé na existencii verejného záujmu, ktorý je spojený so zverejnením týchto dokumentov týkajúcich sa vyšetrovania v oblasti hospodárskej súťaže, po druhé na nutnosti zverejnenia dokumentov, ktoré uľahčujú žaloby na náhradu škody pre porušenie predpisov o hospodárskej súťaži (ďalej len „žaloby o náhradu škody“), po tretie na zásadnej povahe práva na prístup k dokumentom a po štvrté na zohľadnení všetkých predchádzajúcich tvrdení.

– O prvej časti založenej na existencii prevažujúceho verejného záujmu spojeného so zverejnením týchto dokumentov týkajúcich sa vyšetrovania v oblasti hospodárskej súťaže

78 Žalobkyňa tvrdí, že verejný záujem na zverejnení dokumentov týkajúcich sa kartelu je svojou podstatou dôležitý, pretože občania majú záujem na tom, aby hospodárska súťaž nebola narušená. Žalobkyňa zdôrazňuje, že kartel o nákladnej leteckej doprave sa týka takmer celého hlavného hospodárskeho odvetvia a mal veľký vplyv na fungovanie vnútorného trhu, ako aj závažné dôsledky pre veľký počet účastníkov trhu a pre širokú verejnosť. Podľa žalobkyne existencia tohto verejného záujmu odôvodňuje zverejnenie spisu o nákladnej leteckej doprave a zverejnenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave.

79 Žalobkyňa sa týmto tvrdením, ktoré Komisia spochybňuje, v podstate dovoláva existencie prevažujúceho verejného záujmu v zmysle článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 na tom, aby boli známe dôvody, ktoré viedli Komisiu k prijatiu jej rozhodnutí v oblasti hospodárskej súťaže alebo minimálne „dôležitých“ rozhodnutí, ktorý podľa žalobkyne systematicky prevažuje nad obchodnými záujmami dotknutých podnikov a nad záujmom vychádzajúcim z ochrany vyšetrovania Komisie.

80 V tejto súvislosti sa treba domnievať, že verejnosť musí mať možnosť zoznámiť sa s činnosťou Komisie v oblasti hospodárskej súťaže, aby sa zabezpečila dostatočne jasná identifikácia správaní, za ktoré môžu byť hospodárskym subjektom uložené sankcie, a pochopenie rozhodovacej praxe Komisie, keďže táto má zásadný vplyv na fungovanie vnútorného trhu, ktorý sa týka všetkých občanov Únie buď v postavení hospodárskeho subjektu, alebo spotrebiteľa.

81 Existuje teda prevažujúci verejný záujem na tom, aby sa verejnosť mohla zoznámiť s niektorými zásadnými zložkami činnosti Komisie v oblasti hospodárskej súťaže.

82 Na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí žalobkyňa, však existencia tohto verejného záujmu Komisii neukladá umožniť, na základe nariadenia č. 1049/2001, všeobecný prístup k všetkým informáciám zhromaždeným v rámci konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ.

83 Treba totiž pripomenúť, že takýto všeobecný prístup by mohol ohroziť rovnováhu, ktorú chcel zákonodarca Únie v nariadení č. 1/2003 zabezpečiť medzi povinnosťou dotknutých podnikov oznámiť Komisii prípadne citlivé obchodné informácie a zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvo vzťahuje na informácie oznámené Komisii (pozri bod 55 vyššie).

84 Okrem toho treba uviesť, že z odôvodnenia 6 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že záujem verejnosti na získaní oznámenia dokumentu na základe zásady transparentnosti nemá rovnakú váhu, pokiaľ ide o dokument týkajúci sa správneho konania alebo dokument týkajúci sa konania, v rámci ktorého inštitúcia Únie vystupuje ako zákonodarca (pozri rozsudok Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA, citovaný už v bode 75 vyššie, bod 139; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 91).

85 S prihliadnutím na vyššie uvedené verejný záujem na oboznámení sa s činnosťou Komisie v oblasti hospodárskej súťaže ako taký neodôvodňuje zverejnenie vyšetrovacieho spisu, ani zverejnenie úplného znenia prijatého rozhodnutia, pretože tieto dokumenty nie sú nevyhnutné pre pochopenie takých základných zložiek činnosti Komisie, akými sú výsledok konania a dôvody, ktorými sa jej činnosť riadila. Komisia totiž môže zabezpečiť dostatočné pochopenie tohto výsledku a týchto dôvodov predovšetkým prostredníctvom zverejnenia znenia dotknutého rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter.

86 Tento záver nevyvráti tvrdenie žalobkyne, že Komisia si zverejnením rozhodnutia o karteli, ktoré nemá dôverný charakter, iba plní osobitnú povinnosť, ktorá sa odlišuje od povinnosti vyplývajúcej z uplatnenia nariadenia č. 1049/2001. Skutočnosť, či je alebo nie je toto zverejnenie povinné, totiž nemá žiaden vplyv na otázku, či uspokojuje verejný záujem.

87 Záver uvedený v bode 85 vyššie tiež nevyvracia tvrdenie žalobkyne, že zverejnenie znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, sa ešte rok po jeho prijatí neuskutočnilo a že toto zverejnenie sa môže stále odkladať z dôvodu sporu medzi dotknutými podnikmi a Komisiou pokiaľ ide o informácie, ktoré treba považovať za dôverné.

88 V tejto súvislosti stačí uviesť, že otázka, či Komisia bola na žiadosť povinná oznámiť znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, bude preskúmaná v rámci piateho žalobného dôvodu.

89 Prvú časť štvrtého žalobného dôvodu teda treba zamietnuť.

– O druhej časti založenej na nutnosti zverejnenia dokumentov, ktoré uľahčujú žaloby na náhradu škody

90 Žalobkyňa zdôrazňuje, že spis o nákladnej leteckej doprave a úplné znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave potrebuje na zachovanie svojich šancí dosiahnuť náhradu škody, ktorú utrpela. Pripomína, že Komisia vo svojej bielej knihe z 2. apríla 2008 o žalobách o náhradu škody pre porušenie antitrustových pravidiel ES [KOM(2008) 165] uznala, že žaloby o náhradu škody sú prostriedkom na obnovu a podporu nerušenej hospodárskej súťaže a na odradenie od vytvorenia nových kartelov. Žalobkyňa sa domnieva, že účinnosť uvedených žalôb teda nemá za následok iba ochranu individuálnych záujmov, ale má všeobecnú prevenčnú funkciu vo verejnom záujme, ako bolo uznané v judikatúre. Žalobkyňa zastáva ten názor, že s prihliadnutím na skutočnosť, že prístup k dokumentom je základným právom, v danom prípade prevažuje verejný záujem na zachovaní účinnej hospodárskej súťaže nad záujmom členov kartelu o nákladnej leteckej doprave na tom, aby boli chránené ich obchodné informácie. Záujmy členov kartelu v každom prípade nie sú s prihliadnutím na protiprávnosť ich úkonov legitímne.

91 Komisia podporovaná vedľajšími účastníkmi konania spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

92 Treba uviesť, že každý má právo domáhať sa náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená porušením článku 101 ZFEÚ. Také právo posilňuje operatívnosť pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, čím prispieva k zachovaniu účinnej hospodárskej súťaže v Únii (pozri rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 104, a tam citovanú judikatúru).

93 Také všeobecné tvrdenia však samy osebe nemôžu mať prednosť pred dôvodmi opodstatňujúcimi odmietnutie zverejniť dotknuté dokumenty (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 105).

94 Na zabezpečenie účinnej ochrany práva žiadateľa na náhradu škody totiž nie je nevyhnutné, aby mu bol sprístupnený akýkoľvek dokument týkajúci sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ z dôvodu, že zamýšľa podať žalobu o náhradu škody, keďže je málo pravdepodobné, že by sa žaloba o náhradu škody musela opierať o všetky skutočnosti uvedené v spise týkajúcom sa tohto konania (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 106).

95 Každej osobe, ktorá chce dosiahnuť náhradu škody údajne utrpenej z dôvodu porušenia článku 101 ZFEÚ, preto prináleží preukázať svoju potrebu získať prístup k určitému dokumentu obsiahnutému v spise Komisie, aby táto inštitúcia mohla v každom jednotlivom prípade zvážiť záujmy odôvodňujúce sprístupnenie takých dokumentov a ich ochranu a pritom zohľadnila všetky relevantné okolnosti veci (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 107).

96 V prípade, že taká potreba neexistuje, záujem na dosiahnutí náhrady škody údajne spôsobenej porušením článku 101 ZFEÚ nemôže predstavovať prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 108).

97 V danom prípade žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, v čom bol prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v spise o nákladnej leteckej doprave alebo k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave tak nevyhnutný, že prevažujúci verejný záujem odôvodňoval ich zverejnenie podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

98 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že táto časť sa musí zamietnuť.

– O tretej časti založenej na zásadnej povahe práva na prístup k dokumentom

99 Žalobkyňa tvrdí, že právo na prístup k dokumentom je základným právom, ktorého ochrana nie je iba v individuálnom záujme jeho nositeľa. Právo Únie je charakteristické objektívnou vôľou zabezpečiť dodržiavanie základných práv, čo je požiadavka, ktorá spadá pod všeobecný verejný záujem a ktorú treba zohľadniť pri uplatnení nariadenia č. 1049/2001.

100 Týmto tvrdením žalobkyňa v skutočnosti tvrdí, že prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 existuje v prípade každej žiadosti o prístup k dokumentom, ktorá je vyjadrením základného práva na transparentnosť. To by malo za následok nemožnosť uplatnenia výnimiek upravených článkom 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, ktoré by tak stratili svoj význam.

101 Túto časť je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

– O štvrtej časti založenej na zohľadnení všetkých predchádzajúcich častí

102 Žalobkyňa tvrdí, že zatiaľ čo tri predchádzajúce časti ukazujú, že existencia niekoľkých verejných záujmov, ktoré, posudzované samostatne, odôvodňujú prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, odôvodnenie je ešte jasnejšie, ak sa tieto záujmy posúdia v ich celosti.

103 S prihliadnutím na odpoveď poskytnutú na tri predchádzajúce časti musí byť aj táto časť zamietnutá.

104 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné štvrtý žalobný dôvod zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia mala žalobkyni umožniť čiastočný prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a zaslať jej znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter

105 Tento žalobný dôvod možno rozdeliť na dve časti, z ktorých prvá je založená na povinnosti Komisie umožniť žalobkyni čiastočný prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave a druhá je založená na povinnosti Komisie zaslať jej znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter.

106 Komisia, podporená Air Canada a Société Air France tvrdí, že tieto dve časti sú nedôvodné.

– O prvej časti založenej na povinnosti Komisie umožniť žalobkyni čiastočný prístup k spisu o nákladnej leteckej doprave

107 Žalobkyňa tvrdí, že aj za predpokladu, keď by bolo zamietnutie prístupu k celému spisu o nákladnej leteckej doprave odôvodnené, Komisia porušila článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, keď jej neumožnila čiastočný prístup k uvedenému spisu.

108 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že na dokumenty tvoriace súčasť spisu o nákladnej leteckej doprave sa vzťahovala všeobecná domnienka uvedená v bode 57 vyššie, a že neexistoval prevažujúci verejný záujem na ich zverejnení. Za týchto okolností tieto dokumenty nepodliehajú povinnosti úplného alebo čiastočného zverejnenia ich obsahu v súlade s judikatúrou Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 134).

109 Táto časť sa teda musí zamietnuť.

– O druhej časti založenej na povinnosti Komisii zaslať žalobkyni znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter

110 Žalobkyňa tvrdí, že aj za predpokladu, že Komisia mohla zamietnuť jej žiadosť o prístup k úplnému zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, mala vyhovieť jej žiadosti o prístup k zneniu tohto rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, čo Komisia spochybňuje.

111 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že ak sa výnimka alebo niekoľko uvedených výnimiek uvedených v danom článku vzťahujú iba na určitú časť požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa zverejnia. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa skúmanie čiastočného prístupu k dokumentu inštitúcií Únie musí uskutočniť so zreteľom na zásadu proporcionality (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2001, Rada/Hautala, C-353/99 P, Zb. s. I-9565, body 27 a 28).

112 Zo samotného znenia ustanovenia uvedeného v predchádzajúcom bode vyplýva, že orgán je povinný skúmať, či treba dať súhlas na čiastočný prístup k dokumentom, ktoré sú uvedené v žiadosti o prístup k dokumentu, s tým, že sa prípadné zamietnutie obmedzí iba na údaje, na ktoré sa vzťahujú výnimky uvedené v článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. Inštitúcia musí umožniť takýto čiastočný prístup, ak ňou sledovaný cieľ v prípade, že zamietne prístup k dokumentu, možno dosiahnuť za predpokladu, že by sa táto inštitúcia obmedzila na utajenie tých častí, ktoré môžu poškodiť chránený verejný záujem (rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. apríla 2007, WWF European Policy Programme/Rada, T-264/04, Zb. s. II-911, bod 50; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Rada/Hautala, už citovaný v bode 111 vyššie, bod 29).

113 Z výkladu článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 4 ods. 2 poslednou časťou vety toho istého nariadenia pritom vyplýva, že ak prevažujúci verejný záujem upravený týmto ustanovením odôvodňuje zverejnenie časti dokumentu, inštitúcia Únie, ktorej bola podaná žiadosť o prístup, je povinná prístup k tejto časti umožniť.

114 Z bodov 80 a 81 vyššie vyplýva, že treba uznať existenciu prevažujúceho verejného záujmu na tom, aby sa verejnosť mohla zoznámiť s niektorými zásadnými zložkami činnosti Komisie v oblasti hospodárskej súťaže, čo vyžaduje zverejnenie informácií umožňujúcich pochopenie predovšetkým výsledku konania a dôvodov, ktorými sa riadila jej činnosť.

115 Na určenie informácií, ktoré sú v tejto súvislosti nevyhnutné, treba konštatovať, že podľa článku 30 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1/2003 má Komisia pri zohľadnení oprávneného záujmu podnikov, aby ich obchodné tajomstvá neboli zverejnené, povinnosť uverejniť rozhodnutia, ktoré prijme na základe článku 7 toho istého nariadenia, s uvedením mien strán a obsahu rozhodnutia, vrátane akýchkoľvek uložených pokút. S prihliadnutím na potrebu jednotného uplatňovania nariadení č. 1049/2001 a 1/2003 (pozri bod 50 vyššie) totiž Komisia nemôže na základe nariadenia č. 1049/2001 odmietnuť oznámenie dokumentu, ktorý mala v každom prípade povinnosť uverejniť na základe nariadenia č. 1/2003.

116 Prevažujúci verejný záujem na zverejnení uvedený v bode 114 vyššie teda nemožno uspokojiť jednoduchým uverejnením tlačovej správy informujúcej o prijatí dotknutého rozhodnutia, a to ani v prípade, keď táto tlačová správa, rovnako ako v danom prípade, stručne opisuje zistené protiprávne konanie, uvádza podniky považované za zodpovedné za toto protiprávne konanie a výšku pokuty uloženú každému z nich, pretože takáto tlačová správa nepreberá hlavný obsah rozhodnutí prijatých na základe článku 7 nariadenia č. 1/2003. Tento prevažujúci verejný záujem vyžaduje zverejnenie znenia týchto rozhodnutí, ktoré nemá dôverný charakter.

117 Komisia teda mala povinnosť na základe žiadosti žalobkyne zaslať jej znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, čo predstavuje čiastočný prístup k tomuto rozhodnutiu v zmysle článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

118 Ako sa uviedlo v bode 17 vyššie, Komisia preskúmala žiadosť o prístup k zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, v oddiele 2 druhej zarážke napadnutého rozhodnutia. Komisia uviedla toto:

„Pokiaľ ide o Vašu alternatívnu žiadosť musím Vás informovať, že znenie rozhodnutia [o nákladnej leteckej doprave], ktoré nemá dôverný charakter, ešte nebolo vypracované. Oddelenia Komisie sa v súčasnosti zaoberajú prípravou tohto znenia, ktoré nemá dôverný charakter, a so stranami prebiehajú diskusie o tom, ktoré časti nesmú byť zverejnené. Ako viete, proces prípravy znenia rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, je v oblasti kartelov časovo náročný. Vzhľadom na to, že v súčasnosti neexistuje žiadne znenie, ktoré nemá dôverný charakter, je Vaša žiadosť podľa nariadenia č. 1049/2001 bezpredmetná. Hneď ako bude dokončené znenie, ktoré nemá dôverný charakter, zašleme Vám jeho kópiu.“

119 Žalobkyňa tvrdí, že túto časť napadnutého rozhodnutia treba vykladať doslova, a že teda znamená, že Komisia zamietla jej žiadosť o prístup k zneniu rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, iba z toho dôvodu, že také znenie neexistovalo.

120 Ako uvádza žalobkyňa, ak by bol takýto dôvod zamietnutia pripustený, Komisia by mohla systematicky zamietať čiastočný prístup ku každému dokumentu, ktorý obsahuje dôverné informácie. Poskytnutie čiastočného prístupu totiž v praxi vyžaduje prípravu znenia požadovaného dokumentu, ktoré nemá dôverný charakter, a Komisia by tak vždy mohla konštatovať neexistenciu takého znenia.

121 Je pravda, že Komisia sa zaviazala poslať žalobkyni kópiu znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, hneď ako bude dokončené. Komisia teda v napadnutom rozhodnutí v skutočnosti nezamietla žiadosť žalobkyne o prístup k zneniu, ktoré nemá dôverný charakter, z dôvodu, že také znenie neexistovalo, ale z dôvodu, že prístup k takému zneniu mohol byť umožnený až k neskoršiemu a neurčitému dátumu.

122 Komisia tvrdí, že k dátumu prijatia napadnutého rozhodnutia nemohla žalobkyni odovzdať znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, pretože najprv bolo treba s podnikmi, ktorých sa rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave týka, prediskutovať informácie, ktoré sa musia odstrániť zo znenia tohto rozhodnutia, ktoré má dôverný charakter.

123 Článok 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 v tomto ohľade uvádza:

„Opakovaná žiadosť sa bezodkladne spracuje. Do 15 pracovných dní od zaevidovania takejto žiadosti orgán buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote poskytne prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti orgán informuje žiadateľa o opravných prostriedkoch, ktoré má k dispozícii, a to začatie súdneho konania proti orgánu a/alebo sťažnosť ombudsmanovi v súlade s podmienkami stanovenými v príslušných článkoch [263 ZFEÚ] a [228 ZFEÚ].“

124 Článok 8 ods. 2 toho istého nariadenia stanovuje:

„Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, sa lehota ustanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za podmienky, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.“

125 Lehota stanovená v článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 má záväzný charakter, a ak neexistujú okolnosti stanovené v článku 8 ods. 2 tohto nariadenia č. 1049/2001, nemožno ju predĺžiť, pretože inak by tento článok bol pozbavený potrebného účinku z dôvodu, že žiadateľ by nevedel, kedy môže podať žalobu alebo sťažnosť podľa článku 8 ods. 3 uvedeného nariadenia (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 10. decembra 2010, Ryanair/Komisia, T-494/08 až T-500/08 a T-509/08, Zb. s. II-5723, bod 39, a tam citovanú judikatúru).

126 Treba teda poznamenať, že ustanovenia nariadenia č. 1049/2001, ako boli vyložené judikatúrou, neupravujú možnosť Komisie odpovedať na opakovanú žiadosť, že prístup k požadovanému dokumentu bude umožnený k neskoršiemu a neurčitému dátumu.

127 Súd Únie však vychádzal z toho, že niektoré ustanovenia v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré stanovujú, že podniky, ktorých sa týka vyšetrovanie, majú prístup k spisu Komisie, že Komisia bezodkladne zašle informácie, ktoré má k dispozícii, orgánom na ochranu hospodárskej súťaže členských štátov, treba vykladať s prihliadnutím na všeobecnú zásadu práva podnikov na ochranu ich obchodného tajomstva, ktorú zakotvuje článok 339 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 24. júna 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/Komisia, 53/85, Zb. s. 1965, bod 28, a z 19. mája 1994, SEP/Komisia, C-36/92 P, Zb. s. I-1911, bod 36).

128 Ako uvádza Komisia a niektorí vedľajší účastníci konania, z judikatúry vyplýva, že ak podnik tvrdí, že dokument, ktorý sa ho týka, obsahuje obchodné tajomstvá alebo iné dôverné informácie, Komisia ho nesmie oznámiť bez predchádzajúceho vykonania niekoľkých krokov. Komisia musí najprv dotknutému podniku umožniť, aby vyjadril svoje stanovisko. Potom musí v tejto súvislosti prijať riadne odôvodnené rozhodnutie, ktoré sa musí podniku oznámiť. Napokon, vzhľadom na mimoriadne vážnu škodu, ktorá by mohla vzniknúť, pokiaľ by sa tento dokument poskytol neoprávnene, musí Komisia pred vykonaním svojho rozhodnutia podniku umožniť, aby sa obrátil na súd Únie na účely

preskúmania vykonaných posúdení a zabránenia oznámeniu (rozsudky AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/Komisia, už citovaný v bode 127 vyššie, bod 29, a SEP/Komisia, už citovaný v bode 127 vyššie, body 38 a 39; pozri tiež rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, Zb. s. I-581, bod 54).

129 Na základe týchto úvah treba pripustiť, že vypracovanie znenia rozhodnutia Komisie v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré nemá dôverný charakter, môže trvať určitú dobu, nezlučiteľnú s lehotami na odpoveď na opakované žiadosti upravenými v odsekoch 1 a 2 článku 8 nariadenia č. 1049/2001, aby sa mohli riadne zohľadniť záujmy dotknutých podnikov, ktoré konkrétne uplatňujú dôvernosť niektorých informácií.

130 S prihliadnutím na dôležitosť zásady transparentnosti v ústavnom systéme Únie a na povinnosť, ktorú má v zásade Komisia podľa článku 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, ako aj na základe svojej všeobecnej povinnosti náležitej starostlivosti, teda bezodkladne spracovať opakovanú žiadosť, sa však Komisia musí snažiť vykonať kroky uvedené v bode 128 vyššie v čo najkratších možných lehotách a v každom prípade v primeranej lehote, ktorá sa musí určiť s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého prípadu. V tejto súvislosti treba vziať do úvahy vyšší či nižší počet žiadostí o dôverné zaobchádzanie podaných dotknutými podnikmi a ich technickú a právnu zložitosť.

131 V danom prípade Komisia v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu poskytla podrobné informácie o počte žiadostí o dôverné zaobchádzanie týkajúcich sa rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré jej boli podané pri prijatí napadnutého rozhodnutia a o pracovnom zaťažení spôsobenom spracovaním týchto žiadostí.

132 Z týchto informácií najprv vyplýva, že Komisia 10. decembra 2010 požiadala podniky, ktorých sa rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave týka, aby jej oznámili časti tohto rozhodnutia, ktoré by sa podľa nich mali považovať za obchodné tajomstvo alebo dôverné informácie. V období od 30. decembra 2010 do 12. apríla 2011 dostala Komisia od štrnástich z týchto podnikov žiadosti o dôverné zaobchádzanie, pričom niektoré z nich boli veľmi rozsiahle.

133 Komisia ďalej 20. júla 2011 zaslala podnikom uvedeným v predchádzajúcom bode návrh znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, ktorý už neobsahoval niektoré informácie, ktorých dôvernosť sa uplatňovala. V čase prijatia napadnutého rozhodnutia sa však šesť z týchto podnikov naďalej domáhalo dôvernosti podstatnej časti tohto návrhu a štyria ďalší doteraz nevyjadrili svoj súhlas s jeho uverejnením. Svoj súhlas v tejto súvislosti v skutočnosti vyjadrili iba štyri dotknuté podniky.

134 S prihliadnutím na počet a význam žiadostí o zachovanie dôvernosti, ktoré boli Komisii predložené, nemožno lehotu ôsmich mesiacov a dvadsiatich piatich dní, ktorá uplynula medzi prijatím rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave (9. november 2010) a prijatí napadnutého rozhodnutia (3. august 2011), považovať za neprimeranú.

135 Komisia sa preto nedopustila nedbanlivosti pri spracovaní opakovaných žiadostí, pokiaľ ide o časti rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktorých dôvernosti sa v čase prijatia napadnutého rozhodnutia aj naďalej dovolávali podniky dotknuté týmto rozhodnutím. Pokiaľ ide o tieto časti rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, treba sa domnievať, že článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nebol porušený, a v dôsledku toho treba túto časť zamietnuť.

136 Z informácií poskytnutých Komisiou v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu, ani z informácií poskytnutých na pojednávaní však nevyplýva, že sa podniky, ktorých sa týka rozhodnutie o nákladnej leteckej doprave, dovolávali dôvernosti celého tohto rozhodnutia. Okrem toho informácie obsiahnuté v odpovedi Komisie na otázky Všeobecného súdu, ktoré sú relevantné pre vyriešenie tohto sporu, konkrétne informácie týkajúce sa obdobia pred prijatím napadnutého rozhodnutia, neumožňujú

samé osobe domnievať sa, že pri prijatí tohto rozhodnutia sa podané žiadosti o zachovanie dôvernosti týkali skutočností takého významu, že znenie uvedeného rozhodnutia, z ktorého by boli tieto skutočnosti odstránené, by bolo nezrozumiteľné.

137 Komisii teda nič nebránilo v tom, aby žalobkyni oznámila časť znenia rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, a ktorého sa netýkala žiadna žiadosť o zachovanie dôvernosti.

138 Komisia tak mala povinnosť také znenie napadnutého rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, žalobkyni na jej žiadosť poskytnúť a nečakať, kým sa definitívne rozhodne o všetkých žiadostiach o dôverné zaobchádzanie, ktoré podali dotknuté podniky.

139 Takýto prístup je totiž v súlade s duchom nariadenia č. 1049/2001, ktorého článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 1 a 2 vyžadujú bezodkladné spracovanie žiadostí o prístup k dokumentom, a ktorého článok 4 ods. 6 ukladá inštitúciám Únie povinnosť sprístupniť časti dokumentov, na ktoré sa nevzťahuje výnimka uvedená v tom istom článku.

140 Pokiaľ by Komisia bola oprávnená neoznámiť časti rozhodnutí o uplatnení článku 101 ZFEÚ, o dôvernosti ktorých nie sú pochybnosti, až do dátumu, ku ktorému buď všetky podniky, ktorých sa tieto rozhodnutia týkajú, vyslovia svoj súhlas so zverejnením, alebo sa vykonajú všetky kroky uvedené bode 128 vyššie, tieto podniky by boli podnecované k vzneseniu námietok a na týchto námietkach by zotrvávali nielen s cieľom chrániť svoje oprávnené požiadavky na zachovanie dôvernosti, ale tiež s cieľom oddialiť zverejnenie s cieľom zabrániť podnikom alebo spotrebiteľom, ktorí sa cítia poškodení ich správaním, v možnosti uspieť so žalobou na náhradu škody pred vnútroštátnymi súdmi.

141 Treba preto dospieť k záveru, že Komisia porušila článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, keď žalobkyni neoznámila znenie rozhodnutia o nákladnej leteckej doprave, ktoré nemá dôverný charakter, z ktorého sa odstránili informácie, ktorých dôvernosti sa dotknuté podniky aj naďalej dovolávali.

142 Tejto časti treba preto v rozsahu, v akom sa týka týchto informácií, vyhovieť a v dôsledku toho čiastočne zrušiť napadnuté rozhodnutie.

143 V zostávajúcej časti sa tento žalobný dôvod, ako aj žaloba musia zamietnuť.

O trovách

144 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak mali úspech len v časti predmetu konania alebo z výnimočných dôvodov.

145 V danom prípade síce žalobkyňa a Komisia mali úspech len v časti predmetu konania, podstatná časť žaloby sa však zamietla. Preto treba rozhodnúť, že žalobkyňa znáša okrem svojich vlastných trov konania, polovicu trov vynaložených Komisiou.

146 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozhodnúť, že aj iní vedľajší účastníci konania než sú členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o EHP a nie sú členskými štátmi alebo Dozorný úrad Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO), znášajú svoje vlastné trovy konania.

147 V danom prípade treba rozhodnúť, že vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie z 3. augusta 2011, ktorým bol zamietnutý prístup k administratívnemu spisu k rozhodnutiu K (2010) 7694 v konečnom znení (vec COMP/39.258 – Nákladná letecká doprava), v úplnom znení tohto rozhodnutia a v jeho znení, ktoré nemá dôverný charakter, sa zrušuje v rozsahu, v akom Komisia zamietla prístup k časti znenia dotknutého rozhodnutia, ktoré nemá dôverný charakter, ktorej dôvernosti sa podniky, ktorých sa toto rozhodnutie týka, nedovolávali alebo už nedovolávali.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Schenker AG znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania vynaložených Európskou komisiou.**

4. **Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG a Swiss International Air Lines AG znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. októbra 2014.

Podpisy